

”Mäntyharjun pojat lähti reissulle...” ei kun Nakkilan seniorit lähti Mäntyharjulle

Varhaisena heinäkuun aamuna meitä senioreita kokoontui Nakkilan torille unisin silmin. Olimme lähdössä Mäntyharjulle, päämääränä Taidekeskus Salmela. Poimimme vielä viimeiset matkalaiset Porista bussiin ja sitten ajelimme Sepon ollessa ”ohjaksissa” halki kesäisen Suomen.

Puolen päivän aikoihin saavuimme ensimmäiseen varsinaiseen pysähdyspaikkaamme Majakkapaviljonkiin Päijänteen rannalle. Kauniisti katettu lounaspöytä odottikin jo nälkäisiä matkalaisia ja ruoka maistui. Paviljongilla meitä odotti myös opas Riitta Kuituniemi. Hän oli valmis opastamaan ryhmäämme eteenpäin tutustumaan paikallisiin nähtävyyksiin.

Ensimmäisenä saavuimme mutkaisia teitä Lahti-Vesivehmaan 80-vuotiaalle lentokentälle, jossa oli tutustumiskohteenamme Päijät-Hämeen ilmailumuseo. Varsinkin miehiä tuntuivat kovasti kiinnostavan vanhat lentokoneet, joista jotkut olivat olleet käytössä sotatoimissakin. Koneita ja muuta lentotoimintaan liittyvää oli iso halli täynnä. Kentällä oli parhaillaan käynnissä jonkinlaiset laskuvarjohypykisat. Näimme samalla muutamia hienoja hyppyjä.

Matkamme jatkui metsäisiä maisemateitä pitkin Marttilan tilalle, jossa oli tarjolla kahvit ja

mahdollisuus tehdä ostoksia navetta-myymälästä. Samalla saimme ihailta vanhaa, kaunista pihapiiriä. Matkamme jatkui Kalkkisten sillan kautta Pihamaan viini- ja puutarhatilalle viininmaistaisiin. Tarjolla oli monenlaista viiniä, ja taisipa joitakin pulloja tarttua matkalaisten mukaankin tilapuodista.

Jatkoimme matkaamme Pulkkilanharjua pitkin kohti Vääksyä Asikkalan ”miljoonan tiilen

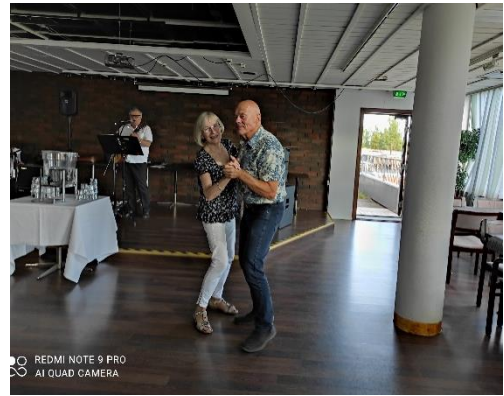
kirkon” kautta. Matkalla majapaikkaan tutustuimme vielä Vääksyn kanavaan ja sen historiaan. Saimme koko matkan ihastella kauniita, kumpuilevia, vesistöisiä maisemia.

Majapaikkanamme oli hotelli Tallukka, jossa jokainen matkalainen voi viettää iltapuhdetta

haluamallaan tavalla. Toiset meistä nauttivat iltapalaa, toiset iltanaukkuja, toiset tanssivat, ja ehkäpä jotkut vain lepäilivät.

Aamulla oli aikainen herätys. Matka jatkui aamupalan jälkeen maalais- ja järvimaisemissa. Näimme matkalla vasta avatun Kimolan kanavan. Unescon maailman perintökohteessa, Verlan Tehdasmuseossa, oppaat jo odottivat meitä. Kiertelimme puuhiomossa ja pahvitehtaassa katselemassa menneen aikakauden

pahvinvalmistusta. Tehdas ja sitä ympäröivä miljöo saa helposti mielikuvituksen liikkeelle, ja voi kuvitella itsensä käyskentelemässä tehdastyöläisten joukossa ja kuulevansa korvissaan koneiden jyskeen.

Ajelimme taas kauniita, vehmaita kyläteitä kohti Taidekeskus Salmelaa. Taidekeskuksen Ravintola Kesäheinässä ruokailimme ja kahvittelimme. Sen jälkeen oli

vapaata aikaa tutustua Salmelassa monessa kohteessa esillä olevaan taiteeseen oman kiinnostuksen mukaan.

Vihdoin iltapäivällä voimme istua maskit kasvoilla konserttipaikan penkeille odottelemaan matkan kohokohtaa, Maria Ylipään ja Valtteri Torikan konserttia. Odotus palkittiin, ja he astuivat lavalle vuorotellen yksin ja yhdessä. He tulkitsivat upeilla äänillään tuttua ja tuntemattomampaa elokuvamusiiikkia. Joukossa oli muutama minunkin lempikappaleistani.

Konsertin jälkeen alkoi kotimatka, ja vilkuttelimme kauniille, kumpuileville maisemille. Koimme hienoja elämyksiä, mutta silti oli hyvä palata peltojen keskelle kotiin Nakkilaan.

Matka tehtiin 23. – 24.7.2021

Tuula Välimäki 3.9.2021